

Matériel protégé par le droit d'auteur

Poèmes vietnamiens

Volume 1

NGUYỄN PHƯỚC ĐỨC

Bút hiệu QUẾ LANG

Tập thơ số 1

Thơ tình

Nhớ một mùa thu

Cho tôi nhớ lại mùa thu trước

Có lá vàng bay xa mái hiên

Hoàng hôn rải nắng trên giòng nước

Đôi mắt huyền mơ trong chiều im

Những ngày thu đỏ nắng hanh vàng

Em đi trên đường đầy lá rơi
Vườn sau hoa cúc nở từng hàng
Heo mai về lòng ai chơi vơi

Cho tôi nhớ lại ngày thu ấy
Em đứng bên sông đợi chuyến đò
Thời gian trôi mau giòng nước chảy
Ngày thu bay đi như trong mơ

Từ ấy có bao thu tàn phai
Chuyện đời đã mấy lần đổi thay
Quê cũ bây giờ người xưa vắng
Còn ai đi trong lá vàng bay...

Lãng du

Nàng về xin nhớ hôm nay
Tôi đi tôi nhớ những ngày đã qua
Giờ đây trên bước đường xa
cho tôi mơ một bài ca trùng phùng

Nàng về trong chốn tư phòng
Đường hoang lối cỏ hoa hồng năm xưa
Vườn cây đưa nắng đón mưa
Còn bao trăng nữa cho vừa nhớ thương

Tôi đi trên những con đường
Non cao mấy lượt đại dương bao lần
Nàng về đếm những mùa xuân
Hái hoa vụn thỏ giữ phần cho tôi

Tôi đi đến tận chân trời
Qua đèo vượt ải cuộc đời lãng du
Nàng về đếm những mùa thu
Vườn đầy lá chết sương mù phủ cây

Chiều qua trời quá nhiều mây
Hôm nay nắng đẹp nắng đầy lối đi

Em có

Em có mơ trời xanh

trong những ngày nắng hạ ?

Em có nghe đàn chim

hát khúc ca tâm tình ?

Em có ngắm mây xa

những làn mây phiêu bạt ?

Nhìn những vì sao lẠc

em có nhớ tình anh ?

Ngày hôm ấy

Ngày hôm ấy chiều lên nắng xuống

Chia tay nhau cuối xóm đầu sông

Em cố gượng cười nhưng cảm thấy cõi lòng

ủ lá chết hoàng hôn tháng bảy

Tóc em vương theo gió chiều vời vợi

Ánh nắng tàn chia nửa bãi sông côi

Tay nắm tay không nói được một lời

Anh còn nhớ chẳng ngày hôm ấy ?

Trở lại bến sông xưa em muốn hỏi

rằng cành cây chiếc lá còn ghi

Rưng rưng mắt lệ ngày đi

Vàng trăm lối cỏ nhớ khi chiều tàn
Tiễn anh bến này em không qua đò ngang
Vẫn nghe trăm nghìn sóng dâng tràn lòng em
Hoàng hôn đang nhè nhẹ lên
Ngày sau em sợ ai quên một chiều
Nắng vàng buồn xuống cô liêu
Mảnh tình thương nhớ còn nhiều không anh ?

Đàn cò

một màu trắng
một màu xanh
ai ca trong nắng vàng hanh hanh
đường qua bên ấy xa vời vợi
gió nhớ nàng hay gió nhớ anh

mưa hôm nao
hoa và cỏ
trăng đêm nào
vàng trăng thu củ
một đàn cò

trên giòng sông lặng dưới trời sương

từ năm ấy

ly loạn mùa thu

nàng đi lấy chồng

bên kia con sông

trăm ngàn con cò năm củ

tản mác về đâu ?

mặt trời mùa xuân

từ ngày anh ra đi

vẫn in trên nền mây biếc

nhưng những niềm hoan hỉ

đã trôi vào dĩ vãng, vào mười tháng mười năm

mang đi mãi

thời gian mang đi mãi

mây gió ngày xưa

hạnh phúc của nàng

hạnh phúc của hè về

hay của đông sang

của trời nắng

nắng vương thềm căn vườn cây lam hoa tím

hay của trời mưa

đường mòn lối nhỏ sao thưa

rồi một mùa thu kia

lá rơi trên đường dài quên lãng

những con cò bay trở về

từng lớp, từng đàn

một ngày trời thu trong sáng

ngàn con cò trắng

một chiếc đồng xanh

còn nàng ?

nàng vẫn ở bên kia giòng sông lặng lẽ

còn anh ?

anh vẫn đi biển biệt phương nao ?

Bướm về

Bướm về

vườn củ

Anh đi

phương nào ?

Bên hồ sen

Bên hồ sen

em nhớ chàng

Mấy năm em chờ đợi

bây giờ em đã sang ngang

Ước thề bội bạc

mối tình còn vương

Nhớ đan áo chàng hè năm củ

nay hè về sen lại ngát hương

Khi em đi rồi

Khi em đi rồi

công viên buồn trống trải

Bụi trúc, cây đa đứng yên

đợi cơn gió chiều lên

Em đi về phía xa xa
Phất phơ trong gió tà áo bay
Em mãi miết đi dưới nắng chiều
Phố phường quá đông người hôm nay

Qua ngưỡng cửa công viên
qua hàng cây bên hồ sen
anh ngược mắt nhìn theo
cho đến khi khuất bóng em

Khi em đi rồi
anh ngồi cô đơn
trên băng ghế công viên
bên giàn hoa tím màu hoàng hôn

Hoa hồng cài áo

Nụ hoa xinh tươi
cười trong nắng say
và hồn nhiên chào đón
những luồng gió heo mai

Một cánh hoa hồng
anh cài lên áo em
Ngày ấy vàng thu
nắng vương thềm

Cánh hoa hồng nhỏ nhỏ
cài lên chiếc áo xanh xanh
Sau vườn tràn nắng ấm
Một ngày thu : em với anh

Thu này không có anh
Thu về vắng bóng em
Nắng đổ vàng hiu hắt
Xác hoa đầy ngoài hiên

Xin trả cho em

Xin trả cho em
những chiều thứ bảy

Áo hồng áo xanh
chen chúc phố phường

Xin trả cho em
Những buổi hẹn hò
Hoa thắm công viên
gió mát khắp đường

Xin trả cho em
mây trời phố cũ
Mây tuổi mười lăm
Trời của yêu đương

Trả lại em đi
Những ngày xuân ấy
Kỷ niệm phai tàn
Lòng mãi vẫn vương

Ngày nắng hè

Em ơi em còn nhớ

ngày nắng hè ấy không ?
Bầu trời say nắng ấm
Chân trời đầy mây hồng
Con đường dài hun hút
chạy giữa những cánh đồng
Hoa phượng đỏ rực rỡ
tắm nắng bên bờ sông

Em ơi em còn nhớ
ngày nắng hè ấy không ?
Ngày đó mình hò hẹn
gặp nhau lần cuối cùng
Rồi đường dài mãi miết
theo số kiếp bình bồng
Rồi mỗi người mỗi ngã
trăm giòng đời mệnh mông

Em ơi em còn nhớ
ngày nắng hè ấy không ?
Từ ngày chia tay đó
bao năm tháng chất chồng ?
đã bao mùa phượng nở ?
bao mây trắng mây hồng ?
bao đêm dài không ngủ ?

bao trông đợi chờ mong ?

Em ơi em còn nhớ

ngày nắng hè ấy không ?

Gió đùa qua lối nhỏ

Chim kêu ở cuối đồng

Tóc em bay theo gió

Xa xa mảnh trời hồng

Áo em xanh mạ lúa

Mắt em buồn giòng sông